

og saa godt som alle 40 svarede en aarlig Afgift til Postvæsenet. Det mindste Bidrag udgjorde 2 Rigsdaler, og det højeste 6 Rigsdaler. Det blev nu foreslaaet, at nævnte Bidrag skulde følge med fra Ministeriet til Amtsraadet, og af den Grund svaredes der endnu 8 Kr. aarlig til Amtsrepartitionsfonden. Lovforslaget blev ophøjet til Lov den 31. Marts 1874. I Bemærkningerne til Lovforslaget anførtes yderligere, at da nu Tilsynet med Vejene i Henhold til Lov af 21. Juni 1867 var overgaaet til Amtsraadet, mente Indenrigsministeren, det vilde være heldigst, at det ogsaa fik Tilsynet med disse lokale Færgesteder, og der tilføjes, at Tilsynet særlig skulde bestaa i at paase, at den Færgemand, der havde Privilegiet, opfyldte de Forpligtelser, som Privilegiet paa-lagde ham, og tillige i ved Ejerskifte udstede ny Bevilling til den nye Ejer. Disse Privilegier var, som det blev bestemt i Loven, rent personlige.

Lovforslaget blev fremsat i Landstinget, men hverken i dets Motiver eller i Udvalgets Betænkning, eller i de Forhandlinger, der fandt Sted, efter at Betænkningen var afgivet, findes der mindste Antydning af, at Amtsraadet skulde have større Indtægter, end Ministeriet havde haft. Nej, det gik snarere i den modsatte Retning. I den afgivne Betænkning var hele Udvalget med Nellemann som Ordfører enigt om at stille Ændringsforslag om, at Bestyrelsen af disse Færgesteder skulde benævnes: Tilsyn over Færgestedet, men da Sagen kom til Behandling i Landstinget, mente Ministeren ikke, at Ordet Tilsyn fuldstændig dækkede, hvad det skulde. Der skulde jo nemlig udstedes de nævnte Bevillinger, og derfor holdt Ministeren fast paa Ordet Bestyrelse.

Den nuværende Ejer af Færgestedet købte det i 1899 og gav da 36,000 Kr. for Færgestedet med tilhørende Rekvisitter. I den Sum er beregnet 20—21,000 Kr. for Ejendommen, der er paa 31½ Td. Land med 2 Tdr. og 2 Skpr. Hartkorn, medens de 15—16,000 er beregnet for Fæргеbaad og øvrige Rekvisitter. Han modtog samme Aar Eneretsbevilling for Overfarten ved Sundstedet. Indehaveren af Bevillingen er klar over den store Betydning, det vilde have for Egnen, dersom det af Ministeren foreslaaede kunde blive gennemført, og

han er derfor meget villig til at afstaa sin Eneretsbevilling paa meget rimelige Vilkaar. Men paa den anden Side er det jo naturligt, at han ikke ønsker at tabe ret meget ved, at Forbedringen bliver iværksat, og han har derfor forlangt 20,000 Kr. af Amtet, et Vederlag, som jeg er overbevist om, at alle, der er nogenlunde kendte med Forholdene deroppe, vil kalde meget moderat, hvad enten man sammenligner det med, hvad han selv har givet for Privilegiet med tilhørende Rekvisitter, 15—16,000 Kr., eller med den aarlige Indtægt, der i de senere Aar har udgjort mellem 4—5,000 Kr. foruden Drikkepenge. Jeg tror ikke, den har været under 4,200 Kr. og ikke over 4,600 Kr. Derfor kan jeg ikke se rettere, end at Summen 20,000 Kr. i Virkeligheden er meget moderat, og jeg føler mig ogsaa fuldt forvisset om, at dersom Thisted Amtsraad havde haft en anden Formand, hvis Raadet f. Eks. selv havde maattet vælge sin Formand, havde Overenskomsten været i Stand for lang Tid siden, og det paa en Maade, som vistnok alle Parter kunde have været fuldt tilfredse med.

Efter den Bedømmelse, Amtsraadets Formand giver Forholdene ved Næssund, kan jeg ikke se rettere, end at han mangler enten Evnen eller Villien til at opnaa en Overenskomst med vedkommende Færgemand. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, om han ikke, for at Sagen dog endelig kan faa en Ende, vil give Slip paa Tanken om, at Amtsraadet ejer noget nede ved Næssund, for den Tanke er efter min Mening absolut forkert. Jeg føler mig overbevist om, at den Ejendomsret, som Amtsraadet mener at have ved Næssund, er en ren og skær Lygtemand, en af de Lygtemænd, som man ser i Taagen, men som forsvinder ved højlys Dag. Samtidig med, at jeg opfordrer Ministeren til at give Afkald derpaa, vil jeg bede ham om at henstille til Amtsraadet at give et forøget Bidrag. Jeg maa i øvrigt sige, at Amtsraadet efter min Mening i det hele har været noget langsomt i denne Sag, og dets Bidrag er ikke særlig stort. Saasnart den højtærede Minister vil tage Sagen i sin Haand, vil der sikkert i Løbet af meget kort Tid kunne opnaas en Overenskomst paa en for alle Parter til-